

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Разград , 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Емил Д. Стоев
Членове: Валентина П. Димитрова
Ирина М. Ганева

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева
в присъствието на прокурора Ива Рашкова Рангелова (ОП-Разград)
като разгледа докладваното от Емил Д. Стоев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20203300600277 по описа за 2020 година

Въззивното производство е образувано **по жалба от защитник на подсъдимия против** присъда №372/01.08.2019 г. по нохд №4/2019 г. на РС Разград.

С решение №260013/21.08.2020 г. по ндв №66/2020 г. на Апелативен съд Варна е отменено решение №99/22.11.2019 г. на ОС Разград и делото върнато за ново разглеждане от въззивната инстанция.

Постъпила е жалба (вх. №8259/15.08.2019 г. на РС Разград) от адв. Енчев – защитник на подс. Ю.Х., с която присъдата се обжалва като неправилна - постановена при особено съществено нарушение на процесуалните правила, нарушаване на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.

Искането е за отмяна на присъдата в обжалваната част и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен.

Няма доказателствени искания.

В хода на съдебните прения защитникът адв. Е. заявява, че подсъдимият не следва да бъде наказан за по-леко престъпление по чл. 130, ал. 2 НК, тъй като са изтекли 3 години от извършване на деянието, каквито са изискванията на чл. 81, ал. 1, т. 3 НК. Заявява, че дори да се приеме, твърдението на държавното обвинение, то е налице реторсия , тъй като подсъдимият и пострадалият са си причинили леки телесни повреди един на

друг.

Защитникът излага доводи, че направеното от прокурора пред въззивния съд искане за изменение на обвинението, на основание чл. 287, ал. 5 НПК, е процесуално недопустимо и посочва практика на ВКС по наказателно дело № 281/2016 г. на Трето Наказателно отделение на ВКС и № 1105/2015 г. на Трето Наказателно отделение. Според адв. Е. не са налице и изискуемите законови предпоставки за изменение на обвинението, тъй като законът дава тази възможност на държавното обвинение и на частния обвинител, но за държавното обвинение това правомощие може да бъде осъществено при наличие на предпоставките на чл. 48 НПК, които не са налице. Освен това според деянието е извършено на 5.10.2017 г., а ДП № 412/2018г. е образувано на 7.08.2018 г.

Моли съда да уважи жалбата като отмените присъдата и прекрати производството по делото.

В съдебно заседание на 07.12.2020 г. прокурорът прави искане, на основание чл. 287, ал. 5 НПК, подсъдимият да бъде признат за виновен за нанесена лека телесна повреда.

Според прокурора са налице основания за изменение на първоинстанционната присъда и подсъдимият да бъде признат за виновен за престъпление по чл. 130, ал. 2 НК и на основание чл. 78а НК да бъде освободен от наказателна отговорност.

В съдебните прения излага становище, че първоинстанционната присъда е била постановена при изяснена фактическа обстановка, която се установява от събраните по делото доказателства, но с оглед проведеното пред въззивния съд съдебно следствие, се налага корекция, свързана с вида на причинената, на пострадалия телесна повреда. Телесната повреда е лека по чл. 130, ал. 2 НК и доколкото пострадалият е бил конституиран като частен обвинител, представляван от защитник и в предходно съдебно заседание е поддържал предявеното изменено ново обвинение и изрично е направил искане пред съда за продължаване на производството в този смисъл, то подсъдимият следва да бъде признат за виновен, за нанесена лека телесна повреда като се има предвид, че обвинението е предявено в срока по чл. 181, ал. 3 НПК. Според прокурора подсъдимият не може да бъде оправдан изцяло доколкото безспорно е възприето, че оправдателна присъда може да се прочете само при липса на извършено престъпление от подсъдимия.

Счита, че са налице предпоставките на чл.78а, ал. 1 НК.

Предлага съда да постанови съдебен акт, с който да измени атакуваната първоинстанционна присъда, с която подсъдимия е признат за виновен да е причинил средна телесна повреда - престъпление по чл. 129 НК и да го признае за виновен, за това че е причинил на пострадалия лека телесна

повреда в резултат, на което на пострадалия са причинени болка и страдание без разстройство на здравето, като деянието се явява съставомерно от обективна и субективна страна по смисъла на чл. 130, ал. 2 НК и на основание чл. 78а, ал. 1 НК да наложи административно наказание глоба към минималния, предвиден от закона размер.

В съдебно заседание на 07.12.2020 г. адв. К. – повереник на частния обвинител Ф. Х.ов прави искане по чл. 287, ал. 5 НПК и заявява, че поддържа обвинението по чл. 130 НК, тъй като е налице изменение на обстоятелствата и квалификацията.

Съставът на въззивния съд, след запознаване с делото, с оглед характера на въззивната проверка, съобразно обхвата ѝ по чл. 314 от НПК, установи:

С решение №260013/21.08.2020 г. по ндв №66/2020 г. на Апелативен съд Варна е възобновено наказателното производство по внохд №316/2019 г. и отменено постановеното решение №99/22.11.2019 г. на ОС Разград, с което е потвърдена присъдата на РС Разград и делото върнато за ново разглеждане от въззивната инстанция.

Апелативен съд Варна е приел, че инстанциите не са изпълнили своите задължения за разкриване на обективната истина, не са изследвали наличното противоречие между медицинските данни, характеризиращи състоянието на пострадалия, не е установено какво е било действителното състояние на зъба след процесното събитие, дали между него и причиненият резултат има причинна връзка, дали травмираният зъб е бил годен преди нанасяне на удара, за да може да бъде годен предмет по чл. 129 НК.

Въззивната жалба е подадена против подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, в срока по чл. 319 НПК и от лице по чл. 318, ал. 3 и ал. 6 НПК.

С обжалваната присъда № 372/ 01.08.2019 г. по нох дело № 4/19 г., Районен съд - Разград признал подсъдимия Ю. Х. Х. за виновен в това, че на 05.10.2017 г. в гр. Разград е причинил на Ф.А. Х.ов средна телесна повреда, изразяваща се в травматично разклащане (III степен) на втори горен ляв резец, с невъзможност за лечение и неподлежащ на стабилизиране, което води до неизбежна екстракция /изваждане/ на зъба, която по своята медико-биологична характеристика обусловила трайно затруднение на дъвкателната функция /фаза на отхапване/ и на говора - престъпление по чл. 129, ал. 1 вр. с ал. 2 от НК, поради което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца и на основание чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от три години.

Съдът осъдил, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимия Георги

С. Георгиев да заплати по сметка на ОД на МВР - Разград сумата от 82, 11 лева - разноски по досъдебното производство и по сметка на РС - Разград сумата 70 лв. - разноски в хода на съдебното производство.

Установява се следната **фактическа обстановка**:

Подсъдимият Ю. Х. Х. е български гражданин, роден на 05.01.1976 г. в гр. Златоград, живущ в гр. Разград, със средно образование, женен, неосъждан.

На 04.10.2017 г. подс. Ю.Х. и св. С. Е. пътували с автомобил, управляван от Е., към склад на фирма "Мидия" със собственик и управител свидетеля М.А.А.. Складът се намирал в гр. Разград, на ул. "Мидия" № 4. По пътя автомобил, управляван от св. Ф. Х.ов, излязъл на път, който за него бил без предимство, създавайки предпоставки за настъпване на пътно-транспортно произшествие с автомобила, в който били Е. и Х.. Свидетелят Е. успял да овладее ситуацията, но подсъдимият Х., в яда си, отправил жест с ръка към свидетеля Ф. Х.ов. Двата автомобила продължили движението си.

На 05.10.2017 г. около 10,30 ч. свидетелят Е. и подсъдимият Х. се намирали в склада на фирма "Мидия" и работели. В помещението влязъл свидетелят Ф. Х.ов, който бил извикан от управителя на фирма "Мидия" - свидетеля М.А., за да поправи мивка. Когато видял свидетеля Е. и подсъдимия Х., Х.ов си спомнил за инцидента от предходния ден и се приближил до тях, за да им поиска сметка за стореното. Попитал подсъдимия Х. защо отправя неприлични жестове и казал повече да не го прави. Ю.Х. се ядосал, хванал свидетеля Ф. Х.ов за ризата, двамата започнали да се дърпат, разкъсал я, след това нанесъл удари в областта на лицето на Х.ов. Свидетелят Е. отишъл при тях и започнал да ритам свидетеля Ф. Х.ов. В близост до мястото на инцидента имало спрян товарен автомобил. Подсъдимият Х. и свидетелят Е. избутали свидетеля Ф. Х.ов към този автомобил и той си ударил гърба в автомобила. Свидетелят М.А. видял тримата, които се били „сграбчили“ и се намесил да ги разтърве. По устата на свидетеля Ф. Х.ов имало кръв и той отишъл да се измие. Х.ов установил, че единият му зъб се клати, ядосал се, отишъл до автомобила си, взел една дървена бухалка, върнал се при Е. и Х. и с бухалката нанесъл удар в областта на главата на подсъдимия Х., който паднал на земята. Подсъдимият се обадил на ЕЕН 112.

На място пристигнали служители на МВР, които съставили акт за констатиране на дребно хулиганство (л. 5 от ДП) за това, че Е., Х.ов и Х. грубо нарушават обществения ред и будят възмущението на гражданите, като Е. и Х. нанасят удари по тялото на Х.ов, а впоследствие той нанася удар с бухалка по главата на Х.. Пристигнал и екип на спешна помощ. Подсъдимият бил пирет на болнично лечение.

На 05.10.2017 г. свидетелят Ф. Х.ов посетил за преглед лекар по дентална медицина д-р П.Ц., който издал амбулаторен лист (л. 12 от ДП).

Ф. Х.ов се явил на преглед на 05.10.2017 г. и при личния си лекар - д-р Карагьозова, която издала лист за преглед, в който отразила наранявания по вътрешна част на горна устна (л. 10 от ДП).

Ф. Х.ов се явил на преглед и при съдебния лекар д-р Д.В., която след преглед и въз основа на представен консулт с д-р Ц., издала Съдебномедицинско удостоверение № 71/2017 г. (л. 9 от ДП), в което били описани получените увреждания: кръвонасядания върху горнопредната страна на извивката на лява раменна става, долновътрешния квадрант на големия гръден мускул от лявата страна и от дясната страна на гръбначния стълб с охлузване на това място; подлигавичен кръвоизлив, към предверието на устната кухина, с разкъсване на лигавицата на проекционното място на втори горен ляв резец, разклащане I степен на зъб 22/втори горен ляв резец/.

Според заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза с вещо лице д-р Владимир Горанов (л. 56 ДП), свидетеля Ф. Х.ов, в резултат на инцидента от 05.10.2017 г., е получил: Кръвонасядания в областта на лявата раменна става, кръвонасядания в областта на големия гръден мускул в ляво, кръвонасядания и охлузване от дясната страна на гръбначния стълб на ниво последен гръден прешлен. Подлигавичен кръвоизлив по лигавицата на горната устна в лявата ѝ половина с разкъсване на лигавицата ѝ на проекционното място на втори горен ляв резец, разклащане III степен на втори горен ляв резец с невъзможност за лечение, не подлежи на стабилизиране-неизбежна екстракция. По своята медико-биологична характеристика травматичното разклащане на втори горен ляв резец, неподлежащ на лечение и стабилизиране, което ще доведе до неизбежно изваждане на зъба, обуславя трайно затрудняване на дъвкателната функция /фаза на отхапване/ и на говора. Установените увреждания на Ф.А. Х.ов са в резултат от действието на твърди тъпи предмети и добре отговарят да са получени от нанесени удари с юмруци по лицевата част на главата и с ритници по гръдния кош и лява раменна става. Кръвонасяданията и охлузванията по гръдния кош и лява раменна става отзвучават за около 14-20 дни. Функцията на травмирания /избит/ зъб ще се възстанови след поставянето на протезна конструкция.

Видно от заключението на вещите лица д-р С. и д-р А. от 19.10.2020 г. няма пряка причинно-следствена връзка между отстраняването на втори горен ляв 22 зъб на Ф.А. Х.ов и получените травматични увреждания на 05.10.2017 г. Той е изваден в резултат на развили се увреждания и усложнения преди 05.10.2017 г. Зъбът е бил нефункционален по отношение на основната функция – дъвчане във фаза отхапване.

Травматичните увреждания на Ф.А. Х.ов следва да се преценяват по медикобиологичен признак болка и страдание.

Според заключението на вещото лице д-р Василева при инцидента на 05.10.2017 г. на Ю.Х. са причинени разкъсно-контузна рана и кръвонасядане, клинични данни за сътресение на мозъка, които по своята медико-биологична

характеристика обуславят временно разстройство на здравето неопасно за живота на пострадалия.

От заключението на вещите лица пред въззивния съд се установява, че уврежданията на пострадалия не съставляват средна телесна повреда по чл. 129, ал. 1 НК, а лека телесна повреда, която следва да се квалифицира по чл. 130, ал. 2 от НК.

Съгласно чл. 161 НК за лека телесна повреда по чл. 130 НК наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия.

Разпоредбата на чл. 287, ал. 5 НПК оправомощава съда да се произнесе с присъдата и за престѣпление, което се преследва по тѣжба на пострадалия, ако на съдебното следствие прокурорът или частният обвинител установи, че престѣплението се преследва по тѣжба на пострадалия и поиска съдът да се произнесе с присъдата и за престѣплението, което се преследва по тѣжба на пострадалия.

Искането по чл. 287, ал. 5 НПК законът третира като изменение на обвинението. Изменение на обвинението е допустимо пред първоинстанционният съд. В този смисъл е посоченото от защитника на подсъдимия решение на ВКС и решение № 34 от 22.05.2018 г. на ВКС по н. д. № 1288/2017 г., III н. о., НК, решение № 13/17.02.2010 г. по н.д. 538/2009 г., I н.о., НК, решение № 250/23.06.2015 г. по н.д. № 657/2015 г., III н. о., НК.

Съставът на ОС Разград намира, че не е в правомощията му по чл. 334 НПК нито да отмени присъдата и прекрати производството, тъй като това е възможно само ако деянието не е извършено или не съставлява престѣпление, нито да измени присъдата и да приложи закон за по-леко наказуемо престѣпление, с оглед изложените съображения, относно възможността да се прави искане по чл. 287, ал. 5 НПК, съответно не може да изследва и въпроса изтекла ли е давност, налице ли са предпоставките на чл. 130, ал. 3 НК.

Съставът на ОС Разград счита, че с оглед установеното, относно характера на телесните повреди, направеното искане за осъждане на подсъдимия по чл. 130, ал. 1 НК и като се прецени, че в хода на съдебното производство пред първоинстанционният съд – в съдебно заседание на 09.04.2019 г. е направено искане от защитника адв. Е., с оглед необходимостта от специални знания в областта на стоматологията да се назначи комиссионна СМЕ, с участие на лекар-стоматолог и то е отхвърлено без мотиви от съда, което накарало към момента правата на подсъдимия, а с оглед развитието на производството и на частния обвинител, който би бил лишен от възможност да предяви искането си по чл. 287, ал. 5 НПК, то въззивният съд следва да упражни правомощието си по чл. 335, ал. 2 НПК да отмени присъдата и върне делото.

Съдебният състав намира, че е допуснато процесуално нарушение, което е довело до ограничаване на процесуалните права на страните, което е отстранимо, но не може да бъде отстранено от въззивния съд.

Не е изпълнено, в хода на първоинстанционното производство, задължението за разкриване на обективната истина в нарушение на чл. 13 и чл. 14 НПК. Не е установено какво е било действителното състояние на зъба, дали между него и причиненият резултат има причинна връзка, дали травмираният зъб е бил годен, преди нанасяне на удара, за да може да бъде годен предмет по чл. 129 НК. Съгласно чл. 34 НПК всеки акт на съда следва да съдържа мотиви. Без мотиви е отхвърлено искане за назначаване на СМЕ.

Това е довело невъзможност на частния обвинител да упражни правата си по чл. 287, ал. 5 НПК и е основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на РС Разград. Съдът следва да проведе съдебно следствие и да прецени има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимия и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация. След което да съобрази и прецени възраженията за изтекла давност и предпоставките на чл. 287, ал. 5 НПК и чл. 81, ал. 3 НПК.

Поради това, на основание чл. 335, ал. 2 НПК съдът

РЕШИ:

Отменя присъда №372/01.08.2019 г. по нощд №4/2019 г. на Районен съд – гр. Разград.

Връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд Районен съд – гр. Разград..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____